

EXPUNERE DE MOTIVE

Pentru a asigura aplicarea eficientă a legii și buna desfășurare a procesului penal, s-a constatat necesitatea modificării imediate a unor dispoziții din Codul de procedură penală în vederea remedierii unor neajunsuri în reglementare evidențiate de practica recentă. În acest sens, s-a constatat că persoanele cercetate față de care s-a luat o măsură preventivă neprivativă de libertate nu sunt, în fapt, supuse unui regim de control pentru a verifica dacă acestea respectă sau nu măsurile dispuse de organele judiciare.

Pe de altă parte, s-a evidențiat lipsa unei proceduri eficiente care să asigure punerea în executare cu operativitate a mandatelor de arestare preventivă, mandatelor de executare a pedepselor privative de libertate, măsura expulzării, măsura internării medicale și măsura internării într-un centru de reeducare.

A apărut, astfel, necesitatea identificării urgente a măsurilor procedurale care să asigure desfășurarea eficientă a activității de urmărire penală și de judecată, luând în considerare și problemele apărute în practica recentă referitoare la căutarea, localizarea și prinderea unei persoane în scopul aducerii acesteia în fața organelor judiciare ori punerii în executare a anumitor hotărâri judecătorești.

Întrucât lipsa unei reglementări riguroase în aceste materii este de natură să influențeze negativ, direct și imediat cauzele aflate în curs de urmărire penală sau judecată se impune efectuarea unor intervenții legislative imediate, motiv pentru care, prezenta ordonanță de urgență are în vedere, în principal, aspectele pe care le prezentăm în cele ce urmează:

1. Articolul 139 alineatul 3⁴ din Codul de procedură penală, potrivit căruia arestarea preventivă este revocată atunci când cel arestat suferă de o boală care nu poate fi tratată în rețeaua medicală a Administrației Naționale a Penitenciarelor a fost abrogat, dat fiind faptul că revocarea arestării se face atunci când au dispărut temeiurile care au determinat luarea măsurii, fără a avea legătură cu starea de sănătate a infractorului. Atunci când cel arestat suferă de o asemenea boală, s-a prevăzut obligativitatea administrației locului de detenție de a-l prezenta la o unitate medicală din rețeaua Ministerului Sănătății Publice sub pază permanentă.

2. În cazul obligării de a nu părăsi localitatea sau țara și al eliberării sub control judiciar pe cauțiune s-a reglementat un regim riguros de supraveghere a persoanelor față de care s-au dispus asemenea măsuri, care vor fi obligate să respecte un program de supraveghere stabilit de organele de poliție, iar în cazul în care organele judiciare apreciază necesar pot impune obligarea de a purta permanent un sistem de supraveghere electronică.

Supravegherea va fi efectuată de organul de poliție desemnat de organul judiciar care a luat măsura, iar în cazul nerespectării măsurilor de supraveghere, instanța va dispune arestarea preventivă.

Aceste dispoziții privind supravegherea electronică au fost prevăzute a intra în vigoare la data de 1 iulie 2007, acordându-se, astfel, posibilitatea efectuării formalităților necesare achiziționării mijloacelor tehnice care vor asigura aplicarea acestei măsuri de supraveghere.

3. În privința amânării sau întreruperii executării pedepsei privative de libertate a fost reconsiderat cazul în care amânarea sau întreruperea poate fi dispusă din motive medicale. În acest sens, amânarea sau întreruperea nu va mai putea fi acordată atunci când există o boală care îl pune pe condamnat în imposibilitatea de a executa pedeapsa, ci numai în cazul în care se constată existența unei boli grave care face imposibilă executarea și instanța constată că amânarea executării și lăsarea în libertate nu prezintă un pericol concret pentru ordinea publică. Pe durata amânării sau întreruperii executării pedepsei privative de libertate, condamnatul este supus aceluiași regim de supraveghere ca în cazul obligării de a nu părăsi localitatea sau țara. Dacă pe durata amânării sau întreruperii executării pedepsei condamnatul încalcă obligațiile ce îi revin, instanța va revoca amânarea sau întreruperea și va dispune executarea pedepsei.

4. Pentru a asigura executarea operativă a anumitor hotărâri ale instanței de judecată, s-a prevăzut expres că organele de poliție pot pătrunde într-o locuință în vederea executării măsurii expulzării, măsurii internării medicale sau măsurii internării într-un centru de reeducare.

5. La Titlul IV din Codul de procedură penală a fost introdusă o nouă procedură specială, procedura dării în urmărire, prin care organele de poliție, sub supravegherea procurorului, vor desfășura, la nivel național, activități de identificare, căutare, localizare și prindere a persoanelor față de care s-a dispus măsura arestării preventive, pe numele cărora s-a emis un mandat de executare a pedepsei ori față de care s-a luat măsura internării medicale, expulzării sau internării într-un centru de reeducare, atunci când acestea nu au fost puse în executare întrucât persoana nu a fost găsită. Odată dispusă darea în urmărire, organele poliției de frontieră vor dispune darea în consemn a persoanei urmărite, iar organele competente să elibereze pașaportul vor proceda la ridicarea pașaportul sau, după caz, la refuzul eliberării acestuia, până la revocarea urmăririi.

Pentru a spori eficiența activității organelor de urmărire penală, s-a introdus posibilitatea efectuării de înregistrări audio-video în spații publice, precum și posibilitatea punerii sub supraveghere a conturilor bancare și a celor asimilate, în vederea căutării, localizării și prinderii persoanelor date în urmărire.

6. De asemenea, având în vedere faptul că, datorită unor cauze obiective, care privesc, în special recrutarea personalului calificat pentru serviciile de probațiune, nu s-a reușit organizarea acestora la parametrii care să asigure îndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor de efectuare a referatului de evaluare în cauzele cu infractori minori, se impune suspendarea până la 31 martie 2007 aplicării dispozițiilor art.482 și art.484 alin.2 din Codul de procedură penală.

7. Prezenta ordonanță de urgență conține, de asemenea, modificări și completări ale altor acte normative, modificări impuse de reglementările introduse în cuprinsul Codului de procedură penală.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege anexat, în vederea aprobării Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM - MINISTRU

The image shows a handwritten signature in black ink that reads "Tăriceanu". To the right of the signature is a circular official stamp, which is partially obscured by the signature and the text above and below it. The stamp appears to be a seal of the Government of Romania.

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

**Tabel comparativ la
proiectul de Ordonanță de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală,
precum și pentru modificarea altor legi**

Nr. crt.	Text în vigoare	Text propus
	<p>Art.91¹ - Condițiile și cazurile de interceptare și înregistrare a convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon sau prin orice mijloc electronic de comunicare</p> <p>Autorizația se dă pentru durata necesară interceptării și înregistrării, dar nu pentru mai mult de 30 de zile, în camera de consiliu, de un judecător de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală.</p> <p>Durata totală a interceptărilor și înregistrărilor autorizate, cu privire la aceeași persoană și aceeași faptă, nu poate depăși 120 de zile.</p>	<p>1. La articolul 91¹, alineatul 3 va avea următorul cuprins:</p> <p>„Autorizația se dă pentru durata necesară interceptării și înregistrării, dar nu pentru mai mult de 30 de zile, în camera de consiliu, de președintele instanței căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală. În lipsa președintelui instanței autorizația se dă de către judecătorul desemnat de acesta.”</p>
	<p>Art. 139 - Înlocuirea sau revocarea măsurilor preventive (3⁴) De asemenea, dacă instanța constată, pe baza unei expertize medico-legale, că cel arestat preventiv suferă de o boală care nu poate fi tratată în rețeaua medicală a Administrației Naționale a Penitenciarelor, dispune, la cerere sau din oficiu, revocarea măsurii arestării preventive.”</p>	<p>2. Alineatul 3⁴ al articolului 139 se abrogă.</p>
		<p>3. După articolul 139 se introduce un articol nou, articolul 139¹, cu următorul cuprins:</p> <p>„Art.139¹ - Tratamentul medical sub pază permanentă În cazul în care, pe baza actelor medicale, se constată că cel arestat</p>

		<p>preventiv suferă de o boală, care nu poate fi tratată în rețeaua medicală a Administrației Naționale a Penitenciarelor, administrația locului de deținere dispune efectuarea tratamentului sub pază permanentă în rețeaua medicală a Ministerului Sănătății. Motivele care au determinat luarea acestei măsuri sunt comunicate de îndată procurorului, în cursul urmăririi penale, sau instanței de judecată, în cursul judecății.”</p>
	<p>Art. 145 - Conținutul măsurii (1¹) Organul judiciar care a dispus măsura <i>impune învinuitului sau inculpatului</i> ca pe durata măsurii obligării de a nu părăsi localitatea <i>să respecte una sau mai multe dintre următoarele obligații:</i></p> <p>a) să se prezinte la organul <i>judiciar</i> ori de câte ori este chemat;</p> <p>b) să nu își schimbe locuința fără încunoștințarea organului judiciar;</p> <p>c) <i>să nu se deplaseze la anumite spectacole sportive ori culturale sau în orice alte locuri stabilite de organul judiciar;</i></p> <p>d) <i>să nu se apropie de persoana vătămată, membrii familiei acesteia, persoana împreună cu care a comis fapta, martori, experți ori alte persoane stabilite de organul judiciar și să nu comunice cu acestea, direct sau indirect;</i></p> <p>e) <i>să nu conducă nici un vehicul sau anumite vehicule stabilite de organul judiciar;</i></p> <p>f) să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte nici o categorie de arme;</p> <p>g) <i>să nu se afle în locuința persoanei vătămate;</i></p> <p>h) <i>să nu exercite profesia, meseria sau să nu desfășoare activitatea în exercitarea căreia a săvârșit fapta.</i></p>	<p>4. La articolul 145, alineatul 1¹ va avea următorul cuprins: „Pe durata măsurii obligării de a nu părăsi localitatea învinuitul sau inculpatul este obligat să respecte următoarele obligații:</p> <p>a) să se prezinte la organul de <i>urmărire penală sau, după caz, la instanța de judecată</i> ori de câte ori este chemat;</p> <p>b) <i>să se prezinte la organul de poliție desemnat cu supravegherea de organul judiciar care a dispus măsura, conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este chemat;</i></p> <p>c) să nu își schimbe locuința fără încuviințarea organului judiciar <i>care a dispus măsura;</i></p> <p>d) să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte nici o categorie de arme.”</p>
		<p>5. La articolul 145, după alineatul 1¹ se introduce un alineat nou, alineatul 1², cu următorul cuprins:</p>

		<p>„Organul judiciar care a dispus măsura poate impune învinuitului sau inculpatului ca pe durata măsurii obligării de a nu părăsi localitatea să respecte una sau mai multe dintre următoarele obligații:</p> <p>a) să poarte permanent un sistem electronic de supraveghere;</p> <p>b) să nu se deplaseze la anumite spectacole sportive ori culturale sau în orice alte locuri stabilite;</p> <p>c) să nu se apropie de persoana vătămată, membrii familiei acesteia, persoana împreună cu care a comis fapta, martori, experți ori alte persoane, stabilite de organul judiciar, și să nu comunice cu acestea direct sau indirect;</p> <p>d) să nu conducă nici un vehicul sau anumite vehicule stabilite;</p> <p>e) să nu se afle în locuința persoanei vătămate;</p> <p>f) să nu exercite profesia, meseria sau să nu desfășoare activitatea în exercitarea căreia a săvârșit fapta.”</p>
	<p>Art. 145 - Conținutul măsurii</p> <p>(2¹) Copia ordonanței procurorului sau, după caz, a încheierii judecătorului ori a instanței de judecată se comunică, în aceeași zi, învinuitului sau inculpatului, secției de poliție în a cărei rază teritorială locuiește acesta, jandarmeriei, poliției comunitare, organelor competente să elibereze pașaportul, organelor de frontieră, precum și altor instituții, în vederea asigurării respectării obligațiilor impuse de organul judiciar. Organele în drept refuză eliberarea pașaportului sau, după caz, ridică provizoriu pașaportul pe durata măsurii.</p> <p>(2²) În cuprinsul ordonanței sau încheierii se atrage atenția învinuitului sau inculpatului că, în caz de încălcare cu rea-credință a măsurii sau a obligațiilor impuse de organul judiciar, se poate lua față de acesta măsura arestării preventive.</p> <p>(3) În caz de încălcare cu rea-credință a măsurii aplicate sau a obligațiilor impuse de organul judiciar, împotriva învinuitului sau inculpatului se poate dispune măsura arestării preventive, în condițiile prevăzute de lege.</p>	<p>6. La articolul 145, alineatele 2¹, 2² și 3 vor avea următorul cuprins:</p> <p>„Copia ordonanței procurorului sau, după caz, a încheierii judecătorului ori a instanței de judecată se comunică, în aceeași zi, învinuitului sau inculpatului, secției de poliție în a cărei rază teritorială locuiește acesta, jandarmeriei, poliției comunitare, organelor competente să elibereze pașaportul, organelor de frontieră, precum și altor instituții, în vederea asigurării respectării obligațiilor care îi revin. Organele în drept refuză eliberarea pașaportului sau, după caz, ridică provizoriu pașaportul pe durata măsurii.</p> <p>În cuprinsul ordonanței sau încheierii sunt menționate expres obligațiile pe care învinuitul sau inculpatul trebuie să le respecte și se atrage atenția acestuia că, în caz de încălcare cu rea-credință a măsurii sau a obligațiilor care îi revin, se va lua față de acesta măsura arestării preventive.</p> <p>În caz de încălcare cu rea-credință a măsurii aplicate sau a obligațiilor, măsura obligării de a nu părăsi localitatea va fi înlocuită cu măsura arestării preventive, în condițiile prevăzute de lege. Organul de poliție desemnat de organul judiciar care a dispus măsura, verifică periodic respectarea măsurii și a obligațiilor de către învinuit sau inculpat iar în cazul în care</p>

		<i>constată încălcări ale acestora, sesizează de îndată procurorul, în cursul urmăririi penale, sau instanța, în cursul judecății.”</i>
		7. La articolul 148 alineatul 1, după litera a) se introduce o literă nouă, litera a¹), cu următorul cuprins: <i>„a¹) inculpatul a încălcat, cu rea-credință, măsura obligării de a nu părăsi localitatea sau țara ori obligațiile care îi revin pe durata acestor măsuri;”</i>
	Art. 160² - Condițiile liberării (3) Organul judiciar dispune ca, pe timpul liberării provizorii, inculpatul să respecte una sau mai multe din următoarele obligații: a) să nu depășească limita teritorială fixată decât în condițiile stabilite de organul judiciar ; b) să comunice organului judiciar orice schimbare a locuinței; c) să nu meargă în locuri anume stabilite; d) să se prezinte la organul de urmărire penală sau, după caz, la instanța de judecată ori de câte ori este chemat; e) să nu intre în legătură cu anumite persoane determinate; f) să nu conducă nici un autovehicul sau anumite autovehicule; g) să nu exercite o profesie de natura aceleia de care s-a folosit la săvârșirea faptei; h) să nu părăsească țara fără încuviințarea instanței.	8. La articolul 160², alineatul 3 va avea următorul cuprins: <i>„Pe timpul liberării provizorii învinuitul sau inculpatul este obligat să respecte următoarele obligații:</i> a) să nu depășească limita teritorială fixată decât în condițiile stabilite de instanță ; b) să se prezinte la organul de urmărire penală sau, după caz, la instanța de judecată ori de câte ori este chemat; c) să se prezinte la organul de poliție desemnat cu supravegherea de instanță, conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este chemat; d) să nu își schimbe locuința fără încuviințarea instanței care a dispus măsura; e) să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte nici o categorie de arme.”
	Art. 160². – Liberarea provizorie sub control judiciar se poate acorda în cazul infracțiunilor săvârșite din culpă, precum și în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii ce nu depășește 18 ani. Liberarea provizorie sub control judiciar nu se acordă în cazul în care există date din care rezultă necesitatea de a-l	9. La articolul 160², după alineatul 3 se introduc două alineate noi, alineatul 3¹ și 3², cu următorul cuprins: <i>„Organul judiciar care a dispus măsura poate impune învinuitului sau inculpatului ca pe timpul liberării provizorii să respecte una sau mai multe dintre următoarele obligații:</i> a) să poarte permanent un sistem electronic de supraveghere;

<p>împiedica pe învinuit sau inculpat să săvârșească alte infracțiuni sau că acesta va încerca să zădărnicească aflarea adevărului prin influențarea unor părți, martori sau experți, alterarea ori distrugerea mijloacelor de probă sau prin alte asemenea fapte.</p> <p>Organul judiciar dispune ca, pe timpul liberării provizorii, inculpatul să respecte una sau mai multe din următoarele obligații:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) să nu depășească limita teritorială fixată decât în condițiile stabilite de organul judiciar; b) să comunice organului judiciar orice schimbare a locuinței; c) să nu meargă în locuri anume stabilite; d) să se prezinte la organul de urmărire penală sau, după caz, la instanța de judecată ori de câte ori este chemat; e) să nu intre în legătură cu anumite persoane determinate; f) să nu conducă nici un autovehicul sau anumite autovehicule; g) să nu exercite o profesie de natura aceleia de care s-a folosit la săvârșirea faptei. h) să nu părăsească țara fără încuviințarea instanței. <p>Dispozițiile art. 145 alin. 2¹ se aplică în mod corespunzător.</p>	<ul style="list-style-type: none"> b) să nu se deplaseze la anumite spectacole sportive ori culturale sau în orice alte locuri stabilite; c) să nu se apropie de persoana vătămată, membrii familiei acesteia, persoana împreună cu care a comis fapta, martori, experți ori alte persoane, stabilite de instanță, și să nu comunice cu acestea direct sau indirect; d) să nu conducă nici un vehicul sau anumite vehicule stabilite; e) să nu se afle în locuința persoanei vătămate; f) să nu exercite profesia, meseria sau să nu desfășoare activitatea în exercitarea căreia a săvârșit fapta. <p>În cuprinsul încheierii <i>sunt menționate expres obligațiile pe care învinuitul sau inculpatul trebuie să le respecte și se atrage atenția acestuia că, în caz de încălcare cu rea-credință a obligațiilor care îi revin, se va lua față de acesta măsura arestării preventive.</i>”</p>
<p>Art.160⁴ - Pe timpul liberării provizorii, învinuitul sau inculpatul este <i>obligat să se prezinte, la chemarea instanței, să comunice orice schimbare a locuinței</i> și să respecte obligațiile prevăzute în art.160² alin.3 pe care instanța le dispune.</p>	<p>10. La articolul 160⁴, alineatul 2 va avea următorul cuprins:</p> <p>„Pe timpul liberării provizorii, învinuitul sau inculpatul este obligat să respecte obligațiile care îi revin conform art.160² alin.3 și 3¹. <i>Dispozițiile art.160² alin.3² se aplică în mod corespunzător.</i>”</p>
<p>Art.160¹⁰</p> <p>Revocarea liberării</p> <p>Liberarea provizorie poate fi revocată dacă:</p> <ul style="list-style-type: none"> b) învinuitul sau inculpatul nu <i>îndeplinește</i>, cu rea-credință, obligațiile ce-i revin potrivit art.160² alin.3 și art.160⁴ alin.2 sau încearcă să zădărnicească aflarea adevărului ori săvârșește din nou, cu intenție, o infracțiune pentru care este urmărit sau judecat. 	<p>11. La alineatul 1 al articolului 160¹⁰, litera b) va avea următorul cuprins:</p> <p>„b) învinuitul sau inculpatul nu <i>respectă</i>, cu rea-credință, obligațiile ce-i revin potrivit art.160² alin.3 - 3¹ și art.160⁴ alin.2 sau încearcă să zădărnicească aflarea adevărului ori săvârșește din nou, cu intenție, o infracțiune pentru care este urmărit sau judecat.”</p>

<p>Art.201 alin.3 Ca organe de cercetare ale poliției judiciare funcționează lucrători specializați din Ministerul Administrației și Internelor, desemnați nominal de ministrul administrației și internelor, cu avizul conform al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, și își desfășoară activitatea sub autoritatea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Retragera avizului conform al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție conduce la încetarea calității de lucrător în cadrul poliției judiciare.</p>	<p>12. La articolul 201, alineatul 3 va avea următorul cuprins: „Ca organe de cercetare ale poliției judiciare funcționează lucrători specializați din Ministerul Administrației și Internelor, desemnați nominal de ministrul administrației și internelor, cu avizul conform al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, și își desfășoară activitatea sub autoritatea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Retragera avizului conform al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție conduce la încetarea calității de lucrător în cadrul poliției judiciare. <i>Când legea specială prevede o procedură diferită de desemnare și funcționare a organelor de poliție judiciară se aplică dispozițiile legii speciale.</i>”</p>
<p>Art.203¹ - Adresele și actele de procedură întocmite în cauza penală se semnează de procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală ori, după caz, de organul de poliție judiciară care le-a emis.</p>	<p>13. Articolul 203¹ se abrogă.</p>
<p>Art.209 – Competența procurorului în faza urmăririi Procurorul supraveghează urmărirea penală; în exercitarea acestei atribuții procurorii conduc și controlează nemijlocit activitatea de cercetare penală a poliției judiciare și a altor organe de cercetare speciale. Procurorul poate să efectueze orice acte de urmărire penală în cauzele pe care le supraveghează. Urmărirea penală se efectuează, în mod obligatoriu, de către procuror, în cazul infracțiunilor prevăzute în art.155 - 173, art.174 - 177, art.179, art.189 alin.3 - 6, art.190, art. 191, art.211 alin. 3, art.212, art.236, ~~art.236^t~~, art.239, art.239¹, art.250, art.252, art.253¹ - 255, art.257, art.265 - 268, art.273 - 276, art.279¹, art.280, art.280¹, art.302², art.317, art.323 și art.356 - 361 din Codul penal, în cazurile arătate în art.27 pct. 1 lit. b) - e), art.28¹</p>	<p>14. Alineatul 3 al articolului 209 va avea următorul cuprins: „Urmărirea penală se efectuează, în mod obligatoriu, de către procuror, în cazul infracțiunilor prevăzute în art. 155-173, art. 174-177, art. 179, art. 189 alin. 3-6, art. 190, art. 191, art. 211 alin. 3, art. 212, art. 236, art. 239, art. 239¹, art. 250, art. 252, art. 253¹-255, art. 257, art. 265-268, art. 273-276, art. 279¹, art. 280, art. 280¹, art. 302², art. 317, art. 323 și art. 356-361 din Codul penal, în cazurile arătate în art. 27 pct. 1 lit. b)-e), art. 28¹ pct. 1 lit. b) și pct. 5, art. 28² pct. 1 lit. b) și art. 29 pct. 1 din prezentul cod, în cazul infracțiunilor împotriva protecției muncii, precum și în cazul altor infracțiuni date prin lege în competența sa.” <i>(S-a scos art.236¹ care a fost abrogat prin Legea nr.278/2006)</i></p>

<p>pct.1 lit.b) și pct.5, art.28² pct.1 lit.b) și art.29 pct.1 din prezentul cod, în cazul infracțiunilor împotriva protecției muncii, precum și în cazul altor infracțiuni date prin lege în competența sa.</p> <p>Este competent să efectueze urmărirea penală, în cazurile prevăzute în alineatul precedent, și să exercite supravegherea asupra activității de cercetare penală procurorul de la parchetul corespunzător instanței care, potrivit legii, judecă în primă instanță cauza.</p>	<p>15. La articolul 209, după alineatul 4 se introduc două alineate noi, alineatul 4¹ și 4², cu următorul cuprins:</p> <p>„(4¹) Procurorii din cadrul parchetelor ierarhic superioare pot prelua, în vederea efectuării urmăririi penale, cauze de competența parchetelor ierarhic inferioare, din dispoziția conducătorului parchetului ierarhic superior, când:</p> <p>a) imparțialitatea procurorilor ar putea fi știrbită datorită împrejurărilor cauzei, dușmăniilor locale sau calității părților;</p> <p>b) una dintre părți are o rudă sau un afin până la gradul patru inclusiv printre procurorii ori grefierii parchetului sau judecătoria, asistenții judiciari sau grefierii instanței;</p> <p>c) există pericolul de tulburare a ordinii publice;</p> <p>d) urmărirea penală este împiedicată sau îngreunată datorită complexității cauzei ori altor împrejurări obiective, <i>cu acordul procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală.</i></p> <p>(4²) În cauzele preluate în condițiile alin.(4¹) procurorii din cadrul parchetelor ierarhic superioare pot infirma actele și măsurile procurorilor din parchetele ierarhic inferioare, dacă sunt contrare legii, și pot îndeplini oricare dintre atribuțiile acestora.”</p>
<p>Art.220. – Când procurorul constată că un act sau o măsură procesuală a organului de urmărire penală nu este dată cu respectarea dispozițiilor legale, o infirmă prin ordonanță.</p> <p>Procurorul este obligat să prezinte, de îndată, procurorului</p>	<p>16. Alineatul 2 al articolului 220 se abrogă.</p>

<p>ierarhic superior dosarul cauzei cu măsurile preventive dispuse sau propuse, precum și soluțiile adoptate în cauză.</p>	
<p>Art.264 alin.3 și 4 Sesizarea instanței de judecată se face de către procurorul care a dat rechizitoriul. Procurorul înaintează, de îndată, rechizitoriul împreună cu dosarul cauzei conducătorului parchetului care, în termen de 48 de ore în cauzele cu arestați preventiv sau în termen de 20 zile în celelalte cauze, verifică legalitatea și temeinicia soluției adoptate. Dacă până la expirarea acestor termene rechizitoriul nu a fost infirmat, acesta se înaintează instanței competente, împreună cu dosarul cauzei și cu un număr necesar de copii de pe rechizitoriu pentru a fi comunicate inculpaților aflați în stare de deținere.</p>	<p>17. Alineatele 3 și 4 ale articolului 264 vor avea următorul cuprins: <i>„Rechizitoriul este verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de prim-procurorul parchetului sau după caz de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel iar când urmărirea este făcută de acesta, verificarea se face de procurorul ierarhic superior. Când urmărirea penală este efectuată de un procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, rechizitoriul este verificat de procurorul-șef de secție, iar când urmărirea penală este efectuată de acesta, verificarea se face de către procurorul general al acestui parchet. În cauzele cu arestați verificarea se face de urgență și înainte de expirarea duratei arestării preventive.</i> <i>Dacă rechizitoriul nu a fost infirmat, procurorul ierarhic care a efectuat verificarea îl înaintează instanței competente, împreună cu dosarul cauzei și cu un număr necesar de copii de pe rechizitoriu pentru a fi comunicate inculpaților aflați în stare de deținere.”</i></p>
<p>Art.264 alin.5 (5) În cazul în care rechizitoriul este întocmit de către conducătorul parchetului, acesta, împreună cu dosarul cauzei, se înaintează procurorului ierarhic superior. Dispozițiile alin.4 se aplică în mod corespunzător.</p>	<p>18. Alineatul 5 al articolului 264 se abrogă.</p>
<p>Art.385¹⁵ punctului 2 litera d): dispune rejudecarea de către instanța de recurs în cazurile prevăzute în art.385⁹ alin.1 pct.11-20, precum și în cazul prevăzut în art.365¹⁶ alin.1.</p>	<p>19. La articolul 385¹⁵, litera d) a punctului 2 va avea următorul cuprins: <i>„d) dispune rejudecarea de către instanța de recurs în cazurile prevăzute în art.385⁹ alin.1 pct.11-20, precum și în cazul prevăzut în art.385⁶ alin.3.”</i></p>
<p>Art.433 Obligații în legătură cu internarea medicală</p>	<p>20. La articolul 433, după alineatul 1 se introduc două alineate noi, alineatele 1¹ și 1², cu următorul cuprins:</p>

<p>Direcția sanitară este obligată să efectueze internarea, încunoștințând despre aceasta instanța de executare.</p> <p>Unitatea sanitară la care s-a făcut internarea are obligația, în cazul când consideră că internarea nu mai este necesară, să încunoștințeze judecătoria în a cărei circumscripție se găsește unitatea sanitară.</p>	<p>„În cazul în care persoana față de care s-a luat măsura internării medicale refuză să se supună internării, executarea acestei măsuri se va face cu sprijinul organelor de poliție. În vederea executării măsurii internării medicale, organul de poliție poate pătrunde în domiciliul sau reședința unei persoane fără învoirea acesteia, precum și în sediul unei persoane juridice fără învoirea reprezentantului legal al acesteia.</p> <p>Dacă persoana față de care s-a luat măsura internării medicale nu este găsită, direcția sanitară constată aceasta printr-un proces-verbal și sesizează organele de poliție pentru darea în urmărire, precum și pentru darea în consemn la punctele de trecere a frontierei. Un exemplar de pe procesul-verbal, împreună cu un exemplar al sesizării adresate organelor de poliție se trimit instanței de executare.”</p>
<p>Art.438 Executarea expulzării</p> <p>Când prin hotărârea de condamnare la pedeapsa închisorii s-a luat măsura de siguranță a expulzării, se face mențiune în mandatul de executare a pedepsei închisorii ca la data liberării, condamnatul să fie predat organului de poliție, care va proceda la efectuarea expulzării.</p> <p>Dacă măsura expulzării nu însoțește pedeapsa închisorii, comunicarea în vederea expulzării se face organului de poliție, imediat ce hotărârea a rămas definitivă.</p>	<p>21. La articolul 438, după alineatul 2 se introduc două alineate noi, alineatele 3 și 4, cu următorul cuprins:</p> <p>„În vederea punerii în executare a măsurii expulzării, organul de poliție poate pătrunde în domiciliul sau reședința unei persoane fără învoirea acesteia, precum și în sediul unei persoane juridice fără învoirea reprezentantului legal al acesteia.</p> <p>Dacă persoana față de care s-a luat măsura expulzării nu este găsită, organul de poliție constată aceasta printr-un proces-verbal și ia măsuri pentru darea în urmărire, precum și pentru darea în consemn la punctele de trecere a frontierei. Un exemplar de pe procesul-verbal se trimite instanței de executare.”</p>
<p>Art.453 Cazurile de amânare</p> <p>Executarea pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață poate fi amânată în următoarele cazuri:</p> <p>a) când se constată pe baza unei expertize medico-legale că cel condamnat suferă de o boală <i>care îl pune în imposibilitate de a executa pedeapsa</i>. În acest caz, executarea pedepsei se amână</p>	<p>22. La alineatul 1 al articolului 453, litera a) va avea următorul cuprins:</p> <p>„a) când se constată pe baza unei expertize medico-legale că cel condamnat suferă de o boală <i>gravă care face imposibilă executarea pedepsei iar instanța apreciază că amânarea executării și lăsarea în libertate nu prezintă un pericol concret pentru ordinea publică</i>. În acest caz, executarea pedepsei se amână până când <i>starea de sănătate a condamnatului se va ameliora astfel încât pedeapsa să poată fi pusă în executare;</i>”</p>

<p>până când <i>condamnatul se va găsi în situația de a putea executa pedeapsa;</i></p>	
	<p>23. După articolul 453 se introduce un nou articol, articolul 453¹, cu următorul cuprins: „Art.453¹ Obligațiile condamnatului în cazul amânării executării Pe durata amânării executării pedepsei condamnatul va respecta următoarele obligații:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) să nu depășească limita teritorială fixată decât în condițiile stabilite de instanță; b) să se prezinte la instanță <i>ori de câte ori este chemat</i> sau la organul de poliție desemnat cu supravegherea de instanță, <i>conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este chemat;</i> c) să nu își schimbe locuința fără încuviințarea instanței care a dispus amânarea; d) să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte nici o categorie de arme; <p>Pe durata amânării executării pedepsei instanța poate impune condamnatului să respecte una sau mai multe din următoarele obligații:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) să poarte permanent un sistem electronic de supraveghere; b) să nu se deplaseze la anumite spectacole sportive ori culturale sau în orice alte locuri stabilite de instanță; c) să nu se apropie de persoana vătămată, membrii familiei acesteia, persoana împreună cu care a comis fapta, martori, experți ori alte persoane, stabilite de instanță, și să nu comunice cu acestea direct sau indirect; d) să nu conducă nici un vehicul sau anumite vehicule stabilite; e) să nu se afle în locuința persoanei vătămate; f) să nu exercite profesia, meseria sau să nu desfășoare activitatea în exercitarea căreia a săvârșit fapta.”
<p>Art.454 Instanța competentă Instanța competentă să se pronunțe asupra acordării amânării</p>	<p>24. La articolul 454, după alineatul 1 se introduc două alineate noi, alineatele 1¹ și 1², cu următorul cuprins: „(1¹) Instanța de executare comunică hotărârea prin care s-a dispus</p>

	<p>executării pedepsei este instanța de executare.</p> <p>Instanța de executare ține evidența amânărilor acordate și, la expirarea termenului, ia măsuri pentru emiterea mandatului de executare, iar dacă mandatul a fost emis, ia măsuri pentru aducerea lui la îndeplinire. Dacă nu s-a stabilit un termen, judecătorul delegat al instanței de executare este obligat să verifice periodic dacă mai subzistă cauza care a determinat amânarea executării pedepsei, iar când constată că aceasta a încetat, să ia măsuri pentru emiterea mandatului de executare sau, după caz, pentru aducerea lui la îndeplinire.</p>	<p>amânarea executării pedepsei în ziua în care aceasta devine definitivă, secției de poliție în a cărei rază teritorială locuiește condamnatul, jandarmeriei, poliției comunitare, organelor competente să elibereze pașaportul, organelor de frontieră, precum și altor instituții, în vederea asigurării respectării obligațiilor impuse. Organele în drept refuză eliberarea pașaportului sau, după caz, ridică provizoriu pașaportul pe durata amânării.</p> <p>(1²) În caz de încălcare cu rea-credință a obligațiilor, instanța revocă amânarea și dispune punerea în executarea a pedepsei privative de libertate. Organul de poliție desemnat cu supravegherea de către instanță, verifică periodic respectarea obligațiilor de către condamnat iar în cazul în care constată încălcări ale acestora sesizează, de îndată, instanța de executare.”</p>
	<p>Art.455 Cazurile de întrerupere Executarea pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață poate fi întreruptă în cazurile și în condițiile prevăzute în art.453, la cererea persoanelor arătate în alin. 2 al aceluiași articol.</p>	<p>25. La articolul 455, după alineatul 1 se introduce un alineat nou, alineatul 2, cu următorul cuprins: „Dispozițiile art.453¹ și art.454 alin.1¹ și 1² se aplică în mod corespunzător.”</p>
	<p>Art.479⁴ – Persoana juridică se citează <i>prin reprezentantul ei legal</i>, la sediul persoanei juridice sau, după caz, prin mandatar la <i>domiciliul</i> acestuia ori prin practicianul în insolvență desemnat în calitate de mandatar la sediul acestuia.</p>	<p>26. Articolul 479⁴ va avea următorul cuprins: „Art. 479⁴. – Persoana juridică se citează <i>la sediul acesteia. Când sediul este fictiv ori persoana juridică nu mai funcționează la sediul declarat iar noul sediu nu este cunoscut, citația se afișează la sediul consiliului local în a cărui rază teritorială s-a săvârșit infracțiunea.</i> Dacă persoana juridică este reprezentată prin mandatar, numit în condițiile prevăzute în art.479² alin.3 și 4, citarea se face la <i>locuința</i> mandatului ori la sediul practicianului în insolvență desemnat în calitate de mandatar.”</p>
	<p>Art. 479⁷ – Organul judiciar comunică organului care a autorizat înființarea persoanei juridice și organului care a înregistrat persoana juridică începerea urmăririi penale, punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a persoanei juridice, la data</p>	<p>27. La articolul 479⁷, după alineatul 4 se introduce un alineat nou, alineatul 5, cu următorul cuprins: „După rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare la pedeapsa amenzii, instanța de executare comunică o copie de pe dispozitivul hotărârii organului</p>

<p>dispunerii acestor măsuri, în vederea efectuării mențiunilor corespunzătoare.</p> <p>Organele prevăzute în alin.1 sunt obligate să comunice organului judiciar, în termen de 24 de ore de la data înregistrării, în copie certificată, orice mențiune înregistrată de acestea cu privire la persoana juridică.</p> <p>Persoana juridică este obligată să comunice organului judiciar, în termen de 24 de ore, intenția de fuziune, divizare, dizolvare, reorganizare, lichidare sau reducere a capitalului social.</p> <p>Neîndeplinirea sau îndeplinirea cu întârziere a obligațiilor prevăzute în alin. 2 și 3 constituie abatere judiciară și se sancționează cu amendă judiciară de la 500 lei (RON) la 5.000 lei (RON).</p>	<p>care a autorizat înființarea persoanei juridice și organului care a înregistrat persoana juridică, în vederea efectuării mențiunilor corespunzătoare.”</p>
<p>Art.490</p> <p>Internarea minorului</p> <p>În cazul în care s-a luat față de minor măsura educativă a internării într-un centru de reeducare, instanța poate dispune, prin aceeași hotărâre, punerea în executare de îndată a măsurii luate. Punerea în executare se face prin trimiterea unei copii de pe hotărâre organului de poliție de la locul unde se află minorul.</p> <p>Organul de poliție ia măsuri pentru internarea minorului.</p> <p>Copia de pe hotărâre se predă centrului de reeducare în care minorul este internat.</p> <p>Centrul de reeducare comunică instanței efectuarea internării.</p>	<p>28. La articolul 490, după alineatul 2 se introduc două alineate noi, alineatele 2¹ și 2², cu următorul cuprins:</p> <p>„În vederea punerii în executare a măsurii educative a internării într-un centru de reeducare, organul de poliție poate pătrunde în domiciliul sau reședința unei persoane fără învoirea acesteia, precum și în sediul unei persoane juridice fără învoirea reprezentantului legal al acesteia.</p> <p>Dacă persoana față de care s-a luat măsura educativă a internării într-un centru de reeducare nu este găsită, organul de poliție constată aceasta printr-un proces-verbal și ia măsuri pentru darea în urmărire, precum și pentru darea în consemn la punctele de trecere a frontierei. Un exemplar de pe procesul-verbal se trimite centrului de reeducare în care se va face internarea.”</p>
	<p>29. La Titlul IV, după Capitolul II se introduce un nou capitol, Capitolul II¹ - „Procedura dării în urmărire”, cu următorul cuprins:</p> <p style="text-align: center;">„Capitolul II¹ Procedura dării în urmărire</p>

Art. 493¹ Darea în urmărire

(1) Darea în urmărire se solicită și se dispune pentru identificarea, căutarea, localizarea și prinderea unei persoane în scopul aducerii acesteia în fața organelor judiciare ori punerii în executare a anumitor hotărâri judecătorești.

(2) Darea în urmărire se solicită și se dispune în următoarele cazuri:

- a) nu s-a putut executa un mandat de arestare preventivă, un mandat de executare a unei pedepse privative de libertate, măsura educativă a internării într-un centru de reeducare, măsura internării medicale sau măsura expulzării, întrucât persoana față de care s-a luat una din aceste măsuri nu a fost găsită;
- b) persoana a evadat din starea legală de reținere sau deținere ori a fugit dintr-un centru de reeducare sau din unitatea în care executa măsura internării medicale;
- c) în vederea depistării unei persoane urmărite internațional despre care există date că se află în România;

(3) Darea în urmărire se solicită de:

- a) organul de poliție care a constatat imposibilitatea executării măsurilor prevăzute în alin. (2) lit. a);
- b) administrația locului de deținere, centrul de reeducare sau unitatea medicală prevăzute în alin. (2) lit. b);
- c) procurorul competent potrivit legii, în cazul prevăzut în alin. (2) lit. c);

(4) Darea în urmărire se dispune prin ordin de Inspectoratul General al Poliției.

(5) Ordinul de dare în urmărire se comunică în cel mai scurt timp organelor competente să elibereze pașaportul, care au obligația să refuze eliberarea pașaportului sau, după caz, să ridice provizoriu pașaportul pe durata măsurii, precum și organelor de frontieră pentru darea în consemn.

(6) De asemenea, ordinul de dare în urmărire se comunică în copie:

- a) celui în fața căruia urmează să fie adusă persoana urmărită în momentul prinderii;
- b) parchetului competent care supraveghează activitatea de urmărire a

persoanei date în urmărire.

Art. 493² Urmărirea

(1) Ordinul de dare în urmărire se pune în executare de îndată de către structurile competente ale Ministerului Administrației și Internelor, care vor desfășura, la nivel național, activități de identificare, căutare, localizare și prindere a persoanei urmărite.

(2) Instituțiile publice sunt obligate să sprijine, în condițiile legii și conform competențelor legale, organele de poliție care efectuează urmărirea unei persoane date în urmărire.

(3) Activitatea de urmărire a unei persoane arestate preventiv desfășurată de organele de poliție este supravegheată de procurori anume desemnați din cadrul parchetului de pe lângă curtea de apel în a cărui circumscripție se află sediul instanței competente care a soluționat în fond propunerea de arestare preventivă. Când mandatul de arestare preventivă a fost emis într-o cauză de competența Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, supravegherea activității de urmărire este efectuată de procurori anume desemnați din cadrul structurii competente care efectuează sau a efectuat urmărirea penală în cauză.

(4) În celelalte cazuri activitatea de urmărire a persoanelor date în urmărire este supravegheată de procurori anume desemnați din cadrul parchetului de pe lângă curtea de apel în a cărui circumscripție se află sediul instanței de executare ori al altei instanțe competente potrivit legii speciale.

Art. 493³ Activități ce pot fi efectuate în procedura urmăririi

(1) În vederea identificării, căutării, localizării și prinderii persoanelor date în urmărire pot fi efectuate, în condițiile prevăzute de lege, următoarele activități:

- a) interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon sau prin orice mijloc electronic de comunicare precum și alte înregistrări;
- b) reținerea și predarea corespondenței și a obiectelor;

- c) percheziția;
- d) ridicarea de obiecte și înscrisuri;
- e) punerea sub supraveghere a conturilor bancare și a conturilor asimilate acestora;

(2) Activitățile prevăzute în alin. 1 lit. a)-c) pot fi efectuate numai cu autorizarea:

- a) instanței de executare, în cazurile prevăzute în art. 493¹ alin. 2 lit. a) și b);
- b) unui judecător al instanței competente potrivit legii speciale, în cazul prevăzut în art. 493¹ alin. 2 lit. c).

(3) Activitățile prevăzute în alin. 1 lit. d)-e) pot fi efectuate numai cu autorizarea procurorului care supraveghează activitatea organelor de poliție care efectuează urmărirea persoanei dată în urmărire. De asemenea, procurorul poate dispune să i se transmită înscrisuri, documente bancare, financiare sau contabile.

Art. 493⁴ Interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon sau prin orice mijloc electronic de comunicare în procedura urmăririi

(1) Interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon sau prin orice mijloc electronic de comunicare în procedura urmăririi se dispune, la propunerea procurorului care supraveghează activitatea organelor de poliție care efectuează urmărirea persoanei dată în urmărire, dacă instanța apreciază că identificarea, căutarea, localizarea și prinderea persoanelor date în urmărire nu poate fi făcută prin alte mijloace ori ar fi mult întârziată.

(2) Autorizația se dă pentru durata necesară interceptării și înregistrării, dar nu pentru mai mult de 30 de zile, în camera de consiliu, de președintele instanței competente, iar în lipsa acestuia de către judecătorul desemnat de acesta, și poate fi reînnoită, înainte sau după expirarea celei anterioare, în aceleași condiții, pentru motive temeinic justificate, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile. Durata totală a interceptărilor și înregistrărilor autorizate, cu privire la aceeași persoană, pentru prinderea unei persoane

urmărite nu poate depăși 120 de zile în aceeași cauză.

(3) Procurorul dispune încetarea imediată a interceptărilor și înregistrărilor înainte de expirarea duratei autorizației dacă nu mai există motivele care le-au justificat, informând despre aceasta instanța care a emis autorizația.

(4) Autorizarea interceptării și a înregistrării convorbirilor sau comunicărilor se face prin încheiere motivată, care va cuprinde: motivele care justifică măsura; persoana, mijlocul de comunicare sau locul supus supravegherii; perioada pentru care sunt autorizate interceptarea și înregistrarea.

(5) Procurorul procedează personal la efectuarea interceptărilor și înregistrărilor sau poate dispune ca acestea să fie efectuate de organul de cercetare penală. Persoanele care sunt chemate să dea concurs tehnic la interceptări și înregistrări sunt obligate să păstreze secretul operațiunii efectuate, încălcarea acestei obligații fiind pedepsită potrivit Codului penal.

(6) În caz de urgență, când întârzierea obținerii autorizării ar aduce grave prejudicii activității de urmărire a persoanei date în urmărire, procurorul poate dispune, cu titlu provizoriu, prin ordonanță motivată, înscrisă în registrul special prevăzut în art. 228 alin. 1^l, interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor, pe o durată de cel mult 48 de ore.

(7) În termen de 48 de ore de la expirarea termenului prevăzut în alin. 6, procurorul prezintă ordonanța, împreună cu suportul pe care sunt fixate interceptările și înregistrările efectuate și un proces-verbal de redare rezumativă a convorbirilor, judecătorului în vederea confirmării. Judecătorul se pronunță asupra legalității și temeiniciei ordonanței în cel mult 24 de ore, prin încheiere motivată dată în camera de consiliu. În cazul în care ordonanța este confirmată iar procurorul a solicitat prelungirea autorizării, judecătorul va dispune autorizarea pe mai departe a interceptării și înregistrării, în condițiile alin.4. Dacă judecătorul nu confirmă ordonanța procurorului, va dispune încetarea de îndată a interceptărilor și înregistrărilor, iar cele efectuate vor fi șterse sau, după caz, distruse de către procuror, încheindu-se în acest sens un proces-verbal care se comunică în copie judecătorului.

(8) Convoirurile sau comunicările interceptate și înregistrate care nu contribuie la identificarea, localizarea sau prinderea persoanei date în urmărire se arhivează la sediul parchetului, în locuri speciale, în plic sigilat, cu asigurarea confidențialității și pot fi transmise pentru consultare procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală ori judecătorului sau completului investit cu soluționarea cauzei, la solicitarea acestora. După prinderea persoanei urmărite acestea vor fi șterse sau, după caz, distruse de către procuror, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.

(9) Convoirurile sau comunicările interceptate și înregistrate care contribuie la identificarea, localizarea sau prinderea persoanei date în urmărire sunt certificate, conform art. 91³ alin. 1 și 2, de procurorul care supraveghează activitatea organelor de poliție care efectuează urmărirea persoanei date în urmărire. După prinderea persoanei urmărite procesele verbale de redare împreună cu suportul pe care acestea sunt fixate se transmit judecătorului care a emis autorizația și se arhivează la sediul instanței, în locuri speciale, în plic sigilat, cu asigurarea confidențialității. După arhivare, suportul pe care sunt imprimare convoirurile înregistrate poate fi consultat numai cu încuviințarea prealabilă a președintelui instanței.

(10) Convoirurile sau comunicările interceptate și înregistrate din cuprinsul cărora rezultă date sau informații concludente și utile pritoare la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni, certificate în condițiile alineatului precedent, sunt transmise împreună cu suportul original de îndată parchetului competent și pot fi folosite ca probe.

Art.493⁵ Alte înregistrări
 Dispozițiile art. 493⁴ se aplică în mod corespunzător și în cazul înregistrărilor în mediul ambiant, localizării sau urmăririi prin GPS ori prin alte mijloace electronice de supraveghere.

Art. 493⁶ Punerea sub supraveghere a conturilor bancare și a conturilor asimilate acestora în procedura urmăririi
 (1) În vederea identificării, căutării, localizării și prinderii persoanelor

		<p>date în urmărire procurorul care supraveghează activitatea organelor de poliție care efectuează urmărirea poate dispune punerea sub supraveghere a conturilor bancare și a conturilor asimilate acestora pe o durată care nu poate depăși 30 de zile.</p> <p>(2) Măsura poate fi reînnoită, înainte sau după expirarea celei anterioare, în aceleași condiții, pentru motive temeinic justificate, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile. Durata totală a supravegherii conturilor bancare și a conturilor asimilate acestora, cu privire la aceeași persoană, pentru prinderea unei persoane urmărite nu poate depăși 120 de zile în aceeași cauză.</p> <p>(3) Procurorul dispune încetarea imediată a activității de supraveghere a conturilor bancare și a conturilor asimilate acestora, dacă nu mai există motivele care le-au justificat.</p> <p>Art. 493⁷ Revocarea urmăririi</p> <p>(1) Urmărirea se revocă în momentul prinderii persoanei urmărite sau atunci când au dispărut temeiurile care au justificat darea în urmărire.</p> <p>(2) Revocarea se dispune prin ordin de Inspectoratul General al Poliției care se transmite în copie, de îndată:</p> <p>a) parchetului competent care supraveghează activitatea de urmărire a persoanei date în urmărire;</p> <p>b) organelor competente să elibereze pașaportul și organelor de frontieră.</p> <p>(3) Procurorul care supraveghează activitatea de urmărire a persoanei date în urmărire dispune, de îndată, încetarea imediată a activităților de supraveghere luate conform art. 493⁴-493⁶.”</p>
		<p>Art.II – Dispozițiile art. 482 din codul de procedură penală, privind efectuarea referatului de evaluare de către Serviciul de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor în cauzele cu infractori minori, și art. 484 alin. 2 din codul de procedură penală, privind citarea obligatorie a Serviciul de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor la judecarea cauzelor cu infractori minori, se suspendă până la 31 martie 2007. Până la această dată, în cauzele cu infractori minori se vor efectua anchete sociale de</p>

		către persoane desemnate de autoritatea tutelară a consiliului local în a cărui rază teritorială domiciliază minorul iar la judecarea cauzelor cu infractori minori citarea Serviciului de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor este facultativă.
		Art.III – Dispozițiile din codul de procedură penală privind obligația de a purta permanent un sistem electronic de supraveghere <u>intră în vigoare la 1 iulie 2007.</u>
	<p>Art.35 Pedeapsa complementară și măsurile de siguranță în caz de concurs de infracțiuni (1) Dacă pentru una dintre infracțiunile concurente s-a stabilit și o pedeapsă complementară, aceasta se aplică alături de pedeapsa închisorii. (2) Dacă s-au stabilit mai multe pedepse complementare de natură diferită, sau chiar de aceeași natură dar cu conținut diferit, acestea se aplică alături de pedeapsa închisorii. (3) Dacă s-au stabilit mai multe pedepse complementare de aceeași natură și cu același conținut, se aplică cea mai grea dintre acestea. (4) Măsurile de siguranță de natură diferită sau de aceeași natură, dar cu un conținut diferit, luate în cazul infracțiunilor concurente, se cumulează. (5) Dacă s-au luat mai multe măsuri de siguranță de aceeași natură și cu același conținut, dar pe durate diferite, se aplică o singură dată măsura de siguranță cu durata cea mai lungă. În cazul măsurilor de siguranță de aceeași natură și cu același conținut, luate conform art.118 <i>alin.1 lit.a) - e)</i>, acestea se cumulează.</p>	<p>Art.IV – Alineatul 5 al articolului 35 din Codul penal al României, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 16 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(5) Dacă s-au luat mai multe măsuri de siguranță de aceeași natură și cu același conținut, dar pe durate diferite, se aplică o singură dată măsura de siguranță cu durata cea mai lungă. În cazul măsurilor de siguranță de aceeași natură și cu același conținut, luate conform art. 118, acestea se cumulează.”</p>
	<p>Art.64 (1) Dispozițiile procurorului ierarhic superior, date în scris și în</p>	Art.V – Alineatele (3) și (5) ale articolului 64 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al

<p>conformitate cu legea, sunt obligatorii pentru procurorii din subordine.</p> <p>(2) În soluțiile dispuse, procurorul este independent, în condițiile prevăzute de lege. Procurorul poate contesta la Consiliul Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii de verificare a conduitei judecătorilor și procurorilor, intervenția procurorului ierarhic superior, în orice formă, în efectuarea urmăririi penale sau în adoptarea soluției.</p> <p>(3) Soluțiile adoptate de procuror pot fi infirmate motivat de către <i>conducătorul parchetului</i>, când sunt apreciate ca fiind nelegale. <i>Soluțiile adoptate de conducătorii parchetelor pot fi infirmate, motivat, de conducătorul parchetului ierarhic superior.</i></p> <p>(4) Lucrările repartizate unui procuror pot fi trecute altui procuror în următoarele situații:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) suspendarea sau încetarea calității de procuror, potrivit legii; b) în absența sa, dacă există cauze obiective care justifică urgența și care împiedică rechemarea sa; c) lăsarea cauzei în nelucrare în mod nejustificat mai mult de 30 de zile. <p>(5) Procurorul poate contesta la Consiliul Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii de verificare a conduitei judecătorilor și procurorilor, măsura dispusă, potrivit alin. (4), de conducătorul parchetului.</p>	<p>României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:</p> <p>"(3) Soluțiile adoptate de procuror pot fi infirmate motivat de către <i>procurorul ierarhic superior</i>, când sunt apreciate ca fiind nelegale.</p> <p>(5) Procurorul poate contesta la Consiliul Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii de verificare a conduitei judecătorilor și procurorilor, măsura dispusă, potrivit alin. (4), de <i>procurorul ierarhic superior.</i>"</p>
<p>Art.22¹ - Rechizitoriile întocmite de procurorii din cadrul serviciilor teritoriale ale Direcției Naționale Anticorupție <i>sunt confirmate de procurorii-șefi ai acestor servicii, cele întocmite de către procurorii-șefi ai serviciilor teritoriale</i>, precum și cele întocmite de procurorii din cadrul structurii centrale a Direcției Naționale Anticorupție sunt confirmate de procurorii-șefi ai</p>	<p>Art. VI - Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 503/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:</p> <p>1. După articolul 22¹ se introduc două articole noi, articolul 22² și</p>

secțiilor. Când rechizitoriile sunt întocmite de procurorii-șefi ai secțiilor Direcției Naționale Anticorupție, confirmarea se face de către procurorul șef al acestei direcții.

22³, cu următorul cuprins:

„Art.22² –(1) Rechizitoriile întocmite de procurorii din cadrul serviciilor teritoriale ale Direcției Naționale Anticorupție *sunt verificate de procurorii-șefi ai acestor servicii, cele întocmite de către procurorii-șefi ai serviciilor teritoriale*, precum și cele întocmite de procurorii din cadrul structurii centrale a Direcției Naționale Anticorupție sunt verificate de procurorii-șefi ai secțiilor. Când rechizitoriile sunt întocmite de procurorii-șefi ai secțiilor Direcției Naționale Anticorupție, verificarea se face de către procurorul șef al acestei direcții.

(2) *Plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta se rezolvă de procurorii ierarhici prevăzuți în alin.(1).*

Art.22³ –(1) *Procurorii din cadrul structurii centrale a Direcției Naționale Anticorupție pot prelua, în vederea efectuării urmăririi penale, cauze de competența structurilor teritoriale ale direcției, din dispoziția procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, când:*

- a) imparțialitatea procurorilor ar putea fi știrbită datorită împrejurărilor cauzei, dușmăniilor locale sau calității părților;
- b) una dintre părți are o rudă sau un afin până la gradul patru inclusiv printre procurorii ori grefierii parchetului sau judecătoriai, asistenții judiciari sau grefierii instanței;
- c) există pericolul de tulburare a ordinii publice;
- e) urmărirea peanală este împiedicată sau îngreunată datorită complexității cauzei ori altor împrejurări obiective, *cu acordul procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală.*

(2) *În cauzele preluate în condițiile alin.(1), procurorii din cadrul structurii centrale pot infirma actele și măsurile procurorilor din cadrul structurilor teritoriale, dacă sunt contrare legii, și pot îndeplini oricare dintre atribuțiile acestora.”*

		<p>ART.VII - Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.089 din 23 noiembrie 2004, se modifică și se completează după cum urmează:</p>
	<p>Art. 20 (1) *** Abrogat (2) *** Abrogat</p>	<p>1. Articolul 20 va avea următorul cuprins: „Art. 20 - (1) Rechizitoriile întocmite de procurorii din cadrul serviciilor și birourilor teritoriale ale Direcției de Investigare a Infrațiunilor</p>

<p>(3) *** Abrogat</p> <p>(4) Conflictul de competență ivit între structurile din cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se soluționează de către procurorul șef al direcției.</p> <p>(5) Conflictul de competență ivit între Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și celelalte structuri din cadrul Ministerului Public se soluționează de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p>	<p>de Criminalitate Organizată și Terorism sunt verificate de procurorii șefi ai acestor servicii ori birouri.</p> <p>(2) Rechizitoriile întocmite de procurorii șefi ai birourilor teritoriale sunt verificate de procurorii șefi ai serviciilor teritoriale.</p> <p>(3) Rechizitoriile întocmite de procurorii șefi ai serviciilor teritoriale, precum și de procurorii din cadrul structurii centrale a Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt verificate conform specializării de procurorii-șefi ai serviciilor. Când rechizitoriile sunt întocmite de procurorii-șefi ai serviciilor din cadrul structurii centrale a Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, verificarea se face de procurorul-șef al acestei direcții.</p> <p>(4) <i>Plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta se rezolvă de procurorii ierarhici prevăzuți în alin. (1)-(3).</i></p> <p>(5) Conflictul de competență ivit între structurile din cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se soluționează de către procurorul șef al direcției.</p>
	<p>2. După articolul 20 se introduce un articol nou, articolul 20¹, cu următorul cuprins:</p> <p>„Art.20¹ – (1) Procurorii din cadrul structurii centrale a Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism pot prelua, în vederea efectuării urmăririi penale, cauze de competența structurilor teritoriale ale direcției, din dispoziția procurorul șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, când:</p> <p>a) imparțialitatea procurorilor ar putea fi știrbită datorită împrejurărilor cauzei, dușmăniilor locale sau calității părților;</p> <p>b) una dintre părți are o rudă sau un afin până la gradul patru inclusiv printre procurorii ori grefierii parchetului sau judecătorii, asistenții judiciari sau grefierii instanței;</p> <p>c) există pericolul de tulburare a ordinii publice;</p>

		<p>d) urmărirea penală este împiedicată sau îngreunată datorită complexității cauzei ori altor împrejurări obiective, cu acordul procurorului care efectuează urmărirea penală.</p> <p><i>(2) În cauzele preluate în condițiile alin.(1), procurorii din cadrul structurii centrale pot infirma actele și măsurile procurorilor din cadrul structurilor teritoriale, dacă sunt contrare legii, și pot îndeplini oricare dintre atribuțiile acestora.”</i></p>
--	--	---